

Kniha Daniel – osemdesiatdva

Odhaľovanie prorockej skladačky: Pochopenie dejín Daniela 11 a významu každodennej služby v adventizme

Jeff Pippenger

2024-02-15

Keď preskúmame dejiny od roku 1863 až po čas konca v roku 1989 v kontexte štyroch ohavností ôsmej kapitoly Ezechiela, predstavujúcich štyri generácie adventizmu, obrátíme svoju pozornosť na rozmnoženie poznania, ktoré bolo odpečatené v roku 1989. Toto rozmnoženie poznania sa týkalo posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly Daniela. V roku 1989 naša malá sobotná študijná skupina objavila reformné línie biblického proroctva, na ktoré sa Future for America často odvoláva a ktoré ustanovujú sled udalostí v každej reformnej línii, čo následne umožňuje študentovi proroctva uplatňovať metodológiu neskorého dažďa „riadok za riadkom“.

V priebehu niekoľkých rokov (1992) som napísal prácu, ktorá sa zaoberala poslednými šiestimi veršami jedenástej kapitoly Daniela. Táto práca bola napísaná pre moje vlastné uspokojenie, pretože som nemal ani možnosť, ani úmysel túto štúdiu verejne šíriť. Do roku 1994 sa však táto práca dostala k adventistickej samopodpornej službe a v roku 1995 bola v mesačníku vydávanom touto službou uverejnená séria jedenástich článkov o posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela. V spisoch Ducha proroctva je len niekoľko konkrétnych odkazov na Danielovu jedenástu kapitolu a najdôležitejší z nich sa stal ústredným argumentom pre oprávnenosť výkladu, ktorý som v súvislosti s týmito veršami predložil.

„Nemáme čas nazbyt. Pred nami sú časy súženia. Svet je zmietaný duchom vojny. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých hovoria proroctvá. Proroctvo v jedenástej kapitole Daniela sa takmer úplne naplnilo. Mnohé z dejín, ktoré sa odohrali pri napĺňaní tohto proroctva, sa budú opakovať. V tridsiatom verši sa hovorí o moci, ktorá „sa zarmúti, [Daniel 11:30–36 cit.]“

„Odohrávajú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách.“ Manuscript Releases, číslo 13, 394.

Sestra Whiteová jasne uvádza, že rok 1798 je „časom konca“.

„Ale v čase konca,“ hovorí prorok, „mnohí budú pobeťovať sem a tam a poznanie sa rozmnoží.“ Daniel 12:4.... Od roku 1798 bola kniha Daniel odpečatená, poznanie proroctiev vzrástlo a mnohí hlásali slávnostné posolstvo o blízkom súde.“ Veľký spor vekov, 356.

Štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela sa začína slovami: „A v čase konca.“

A v čase konca sa naňho oborí kráľ juhu; a kráľ severu sa privalí proti nemu ako víchrica, s vozmi, s jazdcami a s mnohými loďami; a vtrhne do krajín, zaplaví ich a preženie sa cez ne. Daniel 11,40.

Je zjavné, aj bez priameho potvrdenia Duchom proroctva, že štyridsiaty verš označuje začiatok sledu udalostí, ktoré sa začali v roku 1798. Tieto udalosti vedú k ukončeniu času milosti pre

ľudstvo, lebo prvý verš dvanástej kapitoly Daniela hovorí: „A v tom čase povstane Michael,“ a sestra Whiteová jasne uvádza, že keď Michael povstane, čas milosti pre ľudstvo sa končí.

„V tom čase povstane Michal, veľké Knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto sa nájde zapísaný v knihe.“ Daniel 12:1.

„Keď sa posolstvo tretieho anjela uzavrie, milosť už viac neprosí za vinných obyvateľov zeme. Boží ľud vykonal svoje dielo. Prijal ‚pozdný dážď‘, ‚občerstvenie od prítomnosti Pánovej‘, a je pripravený na hodinu skúšky, ktorá je pred ním. Anjeli sa v nebi náhlia sem a tam. Anjel vracajúci sa zo zeme oznamuje, že jeho dielo je dokonané; na svet prišla záverečná skúška a všetci, ktorí sa osvedčili verní Božím prikázaniam, prijali ‚pečať živého Boha‘. Potom Ježiš ukončí svoju prímluvu vo svätyni na výsostiach. Pozdvihne svoje ruky a mocným hlasom povie: ‚Dokonalo sa;‘ a celý zástup anjelov si zloží koruny, keď vyslovuje slávnostné vyhlásenie: ‚Kto pácha nepravosť, nech ju pácha ešte; a kto je poškvrnený, nech sa ešte poškvrňuje; a kto je spravodlivý, nech ešte koná spravodlivosť; a kto je svätý, nech sa ešte posväcuje.‘ Zjavenie 22:11. O každom prípade bolo rozhodnuté pre život alebo pre smrť.“ Veľký spor, 613.

Štyridsiaty verš Daniela jedenásť sa začína v roku 1798 a vo verši štyridsaťpäť, keď kráľ severu (pápežstvo) príde k svojmu koncu a nikto mu nepomôže, uzatvára sa doba skúšky pre ľudstvo, lebo nasledujúci verš hovorí: „A v tom čase,“ čím určuje „čas“ predstavený v predchádzajúcom verši, ktorým je štyridsiatypiaty verš Daniela jedenásť. Kráľ severu (pápežstvo) prichádza k svojmu koncu pri uzavretí doby skúšky pre ľudstvo.

Preto dejiny posledných šiestich veršov Daniela jedenástej kapitoly určujú sled udalostí, ktorý sa začína v roku 1798 a končí sa uzavretím času milosti pre ľudstvo. Keď sestra Whiteová žila, rok 1798 bol zjavne už súčasťou jej minulých dejín. Keď uviedla, že „proroctvo v jedenástej kapitole Daniela sa takmer úplne naplnilo“, môže tým odkazovať jedine na dejiny, ktoré nastávajú po roku 1798 a predtým, než povstane Michael. Potom osobitne uvádza, že „veľká časť dejín, ktoré sa odohrali pri napĺňaní tohto proroctva, sa zopakuje“, čím študenta proroctiev poučuje, že záverečné dejiny Daniela jedenástej kapitoly, ktoré „sa takmer úplne naplnili“, boli predobrazené v iných častiach dejín predstavených v Danielovej jedenástej kapitole.

Keď raz zdôrazní tento najdôležitejší prorocký kľúč, potom cituje verše tridsať až tridsaťšesť a uvádza: „Odohrajú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách.“ Inšpirácia poskytla kľúč tým študentom proroctiev, ktorí si želali porozumieť konečnému naplneniu jedenástej kapitoly Daniela. Týmto kľúčom bolo, že dejiny posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly Daniela boli paralelou k dejinám predstaveným vo veršoch tridsať až tridsaťšesť. Z tohto zjavenia vychádza hojnosť svetla, no to, čo je tu potrebné vziať do úvahy, je skutočnosť, že vo verši tridsaťjeden jedenástej kapitoly Daniela je „každodenná obeť“ odňatá.

Aby bolo možné správne pochopiť dejiny, ktoré znázorňujú sled udalostí vedúcich k ukončeniu času ľudskej skúšky, musí mať študent proroctiev správne porozumenie „každodennej službe“. Ak verš tridsaťjeden označuje odňatie Kristovej služby vo svätyni, alebo ak označuje odstránenie

pohanstva, je to úplne nevyhnutné pochopiť, ak si želáte správne porozumieť paralelným dejinám, o ktorých sestra Whiteová hovorila, keď napísala: „Scény podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách, sa odohrajú.“

Laodicejský adventizmus, pravdaže, nerozpoznal naplnenie štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela ako označenie rozpadu Sovietskeho zväzu v roku 1989, no tento verš práve tieto udalosti označuje. Pre tých, ktorí si želali správne pochopiť prorocký nárast poznania, ktorý prišiel s naplnením štyridsiateho verša v roku 1989, sa správne porozumenie „ustavičnej“ stalo prítomnou pravdou. Na začiatku dvadsiateho storočia bolo správne porozumenie dôležité, lebo bolo podstatnou súčasťou základných právd, ktoré Pán použil prostredníctvom Williama Millera na ustanovenie.

Počas prvého desaťročia a pol dvadsiateho storočia však satanský protestantský názor, ktorý tvrdí, že „ustavičná obeť“ predstavuje Kristovu službu vo svätyni, zastávalo len menšinové stanovisko, a nestálo za to pripustiť, aby sa vôbec začal spor o pravdu, že „ustavičná obeť“ je symbolom pohanstva. Preto budete od laodicejských historických revizionistov počúvať, že otázka „ustavičnej obete“ „nemá byť urobená skúšobnou otázkou“, alebo „že otázka ‚ustavičnej obete‘ nemá byť roznecovaná“. To, čo revizionisti vždy vynechávajú, keď v tejto konkrétnej diskusii vedú neučených, je upresnenie, ktoré vnuknutie vždy k tejto téme pripájalo. Nasledujúca pasáž je adresovaná staršiemu Haskellovi.

Starší Haskell viedol obhajobu správneho chápania „ustavičnej služby“ proti útokom Prescottta a Daniela v prvom a druhom desaťročí dvadsiateho storočia. Venujte tomu veľkú pozornosť, lebo sestra Whiteová nikdy neuvádza, že Haskellovo chápanie „ustavičnej služby“ bolo nesprávne; iba mu dáva pokyn, aby nedovolil pokračovanie tohto rozruchu, pretože Pán nechcel poskytovať trvalú platformu nepriateľom pravdy (Prescottovi a Danielsovi), aby mohli ďalej presadzovať svoje falošné učenie. V danom úryvku je Haskell napomenutý pre „graf“ a graf, o ktorom je reč, je graf z roku 1843. Haskell dal graf z roku 1843 znovu vyhotoviť ako svedectvo v tomto spore. No nielenže ho znovu vyhotovil, ale na spodok grafu zahrnul aj výrok sestry Whiteovej, v ktorom hovorí, že „graf z roku 1843 bol vedený Pánovou rukou a nemal by byť menený“. Keď budete čítať tento úryvok, spočítajte, koľkokrát hovorí: „v tomto čase“.

„Bola som poverená povedať vám: Nech sa v tomto čase v Review neotvárajú nijaké otázky, ktoré by mali sklon znepokojovať mysle.... Teraz nemáme čas púšťať sa do zbytočných sporov, ale mali by sme sa vážne zaoberať potrebou hľadať Pána na dosiahnutie pravého obrátenia srdca a života. Malo by sa vynaložiť rozhodné úsilie na dosiahnutie posvätenia duše i mysle.“

„Bola mi daná výstraha týkajúca sa nevyhnutnosti, aby sme zachovali jednotný postoj. Je to pre nás v tomto čase záležitosť veľkej dôležitosti. Ako jednotlivci musíme konať s najväčšou opatrnosťou.“

„Napísala som staršiemu Prescottovi a povedala som mu, že musí byť nanajvýš opatrný, aby do Review nezavádzal témy, ktoré by sa zdali poukazovať na chyby v našej minulosti. Povedala som mu, že táto záležitosť, v ktorej sa domnieva, že bola urobená chyba, nie je

životne dôležitou otázkou, a že keby sa jej teraz dávala významná pozornosť, naši nepriatelia by to využili a z komára by urobili somára.

„Aj vám tiež hovorím, že táto otázka [IDENTITA „USTAVIČNÉHO“ V DANIELOVI 8.] by sa v tomto čase nemala rozvíriať. Nie, môj brat, cítim, že v tejto kríze našej skúsenosti by sa tá mapa, ktorú ste dali znovu vytlačiť, nemala rozširovať. V tejto veci ste urobili chybu. Satan rozhodne pôsobí, aby privodil otázky, ktoré vytvoria zmätok. Sú takí, ktorí by sa veľmi tešili, keby naši kazatelia prišli do sporu v tejto otázke, a veľmi by to využili.“

„Bolo mi oznámené, že pokiaľ ide o to, čo by sa mohlo povedať z jednej alebo z druhej strany tejto otázky, mlčanie je v tomto čase výrečnosťou. Satan vyčkáva na príležitosť vyvolať rozdelenie medzi našimi vedúcimi služobníkmi. Bolo chybou uverejniť tabuľku skôr, než by ste sa všetci mohli stretnúť a dospieť k zhode v tejto veci. Nekonali ste múdro, keď ste do popredia postavili tému, ktorá nevyhnutne vyvolá diskusiu a prinesie na svetlo rozličné názory, lebo každá jednotlivá položka bude prekrúcaná a bude sa jej pripisovať význam, ktorý prinesie iba ujmu dielu. Všetci máme dosť práce s tým, aby sme čelili nepravdivým tvrdeniam tých, ktorí podali dôkaz o svojej ochote vydávať falošné svedectvo.“ Manuscript Releases, zväzok 9, 106, 107.

V predchádzajúcom článku sme poukázali na to, že Ellen Whiteová povedala, že tí, ktorí vydali volanie o hodine súdu, mali správny pohľad na „každodennú“, a že názor Prescottta a Danielsa, podľa ktorého „každodenná“ predstavovala Kristovu službu vo svätyni, pochádzal od satana. Pokarhala Haskellu za to, že dovoľil, aby spor pokračoval, nie však pre jeho stanovisko k pravde o tom, čo „každodenná“ predstavuje. V tom čase väčšina ešte stále verila priekopníckemu chápaniu „každodennej“ a čo je ešte dôležitejšie, verš v Danielovi jedenásť, ktorý mal byť odpečatený „v čase konca“ v roku 1989, bol ešte stále vzdialený o celé desaťročia. V tom čase (1989) bude dôležitosť správneho pohľadu na „každodennú“ nevyhnutná. Revizionisti vždy vynechávajú časové obmedzenia v kvalifikáciách Ellen Whiteovej zo svojich nádob bájí. Spočítajte časové určenia v nasledujúcej pasáži.

„Mám slová, ktoré mám povedať bratom Butlerovi, Loughboroughovi, Haskellovi, Smithovi, Gilbertovi, Daniellsovi, Prescottovi a všetkým, ktorí sa aktívne zasadzovali za svoje názory, pokiaľ ide o význam výrazu „každodenná obeť“ v Danielovi 8. Z toho sa nemá robiť skúšobná otázka a rozruch, ktorý vznikol z toho, že sa takto posudzovala, bol veľmi poľutovaniahodný. Výsledkom bol zmätok a mysle niektorých našich bratov boli odvrátené od uvažlivého uvažovania, ktoré malo byť venované dielu, o ktorom Pán usmernil, že sa má v tomto čase konať v našich mestách. To potešilo veľkého nepriateľa nášho diela.

„Svetlo, ktoré mi bolo dané, je, že sa nemá urobiť nič, čo by zvyšovalo rozruch okolo tejto otázky. Nech sa neuvádza do našich kázni a nerozoberá sa ako vec veľkej dôležitosti. Pred sebou máme veľké dielo a nesmieme stratiť ani hodinu z nevyhnutnej práce, ktorú treba vykonať. Obmedzme svoje verejné úsilie na predkladanie dôležitých línií pravdy, o ktorých máme jasné svetlo.

„Rád by som upriamil vašu pozornosť na poslednú Kristovu modlitbu, ako je zaznamenaná v Jánovi 17. Je mnoho tém, o ktorých môžeme hovoriť, — posvätné, skúšajúce pravdy, krásne

vo svojej jednoduchosti. Pri nich sa môžete s vrúcnuou vážnosťou zastavovať. Nech sa však v tomto čase nevnáša „denná“, ani nijaký iný predmet, ktorý by vyvolal spor medzi bratmi; lebo to oddiali a zmari dielo, na ktoré by Pán chcel, aby sa myseľ našich bratov práve teraz sústredila. Nerozvírme otázky, ktoré by odhalili zjavný rozdiel v názoroch, ale radšej predkladajme zo Slova posvätné pravdy o záväzných nárokoch Božieho zákona.

„Naši kazatelia by sa mali usilovať o čo najpriaznivejšie predstavenie pravdy. Pokiaľ je to len možné, nech všetci hovoria to isté. Kázne nech sú jednoduché a nech sa zaoberajú životne dôležitými témami, ktoré možno ľahko pochopiť. Keď všetci naši kazatelia uvidia nevyhnutnosť pokoriť sa, potom s nimi bude môcť Pán pôsobiť. Teraz potrebujeme znovuobrátenie, aby Boží anjeli mohli s nami spolupracovať a zanechávať svätý dojem v myšliach tých, pre ktorých pracujeme.

„Musíme sa spojiť vo zväzkoch jednoty podobnej Kristovej; potom naša námaha nebude márna. Ťahajte rovnomerne za povrazy a nedovoľte, aby medzi vás vstúpili spory. Zjavte zjednocujúcu moc pravdy, a to mocne zapôsobí na ľudské mysle. V jednote je sila.

„Toto nie je čas zdôrazňovať nepodstatné body rozdielu. Ak niektorí, ktorí nemajú silné živé spojenie s Majstrom, zjavujú svetu slabosť svojej kresťanskej skúsenosti, nepriatelia pravdy, ktorí nás pozorne sledujú, toho čo najviac využijú a naše dielo bude marené. Nech všetci pestujú krotkosť a učia sa od Toho, ktorý je tichý a pokorný srdcom.“

Predmet „ustavičnej obete“ by nemal vyvolávať také hnutia, aké boli vyvolané. V dôsledku spôsobu, akým sa touto otázkou zaoberali muži na oboch stranách sporu, vznikla polemika a nastal zmätok.

„Konanie brata Larryho Smitha pri zverejnení traktátu obsahujúceho odsúdenie jeho bratov a ich viery nebolo Bohom schválené. A staršiemu Prescottovi poviem: Pán na vás nepoložil bremeno v súvislosti s touto záležitosťou.

„Bolelo ma, keď som počula, že starší Daniells, hoci vedel, že medzi našimi vedúcimi bratmi jestvuje v tejto veci rozdielnosť názorov, predsa len túto záležitosť presadzoval do popredia, ako sa to na niektorých miestach aj stalo.“

„Iní z našich bratov sa neriadili múdrosťou a neuvažovali jasne o vzťahu príčiny a následku, pokiaľ ide o výsledky ich úsilia obhajovať svoje názory týkajúce sa výkladu ‚dennej obete‘. Kým trvá súčasný stav rozdielnosti názorov v tejto veci, nech sa to nestavia do popredia. Nech sa skončí každé sporenie. V takom čase je mlčanie výrečnosťou.“

„Povinnosťou Božích služobníkov v tomto čase je kázať Slovo v mestách. Kristus prišiel zachrániť duše a my ako správcovia Jeho milosti potrebujeme sprostredkovať obyvateľom veľkých miest poznanie Jeho spasiteľnej pravdy.“ Pamphlets, number 20, 11, 12.

Brat Larry Smith, na ktorého sa odvolávala, bol touto situáciou obzvlášť rozhorčený, lebo to bola kniha jeho otca, Daniel and the Revelation, ktorú chceli Prescott a Daniells prepracovať, aby zmenili to, čo napísal o „každodennej“. Brat Smith obhajoval pravdu, a takisto aj svojho otca. Spor opakovane kvalifikuje slovami „v tomto čase“ a ku koncu uvádza: „Kým trvá terajší stav

rozdielných názorov v tejto veci, nech sa jej nepriznáva popredné miesto.“ Všetky adventistické univerzity, ktoré dnes vyučujú o „každodennej“, učia satanský názor. Je zjavné, že dnešné podmienky nie sú tie isté, aké boli vtedy.

Druhá generácia adventizmu sa začala pri vzbure roku 1888 a medzi vedúcimi predstaviteľmi sa upevnil spiritualizmus. Tento stav otvoril dvere postupu väčších spiritualistických bludov, ktoré mali privodiť prostredie odcudzenia a rozdelenia, keď muži v zodpovedných postaveniach sa rozhodli presadzovať čokoľvek, čo osobne pokladali za pravdu. Muži ako Daniells, Prescott a Kellogg sa stali symbolmi dejín, v ktorých Ezechiel označil to, čo sedemdesiat starší, „starší domu Izraelovho“, budú „robiť v tme, každý vo vnútorných komorách svojich modiel? Lebo hovoria: Hospodin nás nevidí.“

V tej generácii obaja poslovia posolstva z roku 1888 zabľúdili v sporoch, zmätku a špiritizme, ktoré pohltili sedemdesiatich Ezechielových starších, ktorí zobrazovali modly na stenách chrámu i na stenách svojej mysle. Zdravotné dielo bolo odstránené pre Kelloggov špiritizmus, a predsa revizionisti laodicejského adventizmu vedú nevzdelaných k viere, že z chaosu tej generácie vzišiel akýsi druh víťazstva. Paralelná história existovala v čase Sudcov, kde súhrn dejín Sudcov presne zodpovedá tomuto obdobiu, lebo posledný verš knihy Sudcov hovorí:

V tých dňoch nebolo v Izraeli kráľa; každý robil to, čo bolo správne v jeho vlastných očiach. Sudcovia 21,25.

Keď budeme pokračovať v týchto článkoch, ukážeme, prečo dejiny Sudcov zodpovedajú dejinám druhej generácie adventizmu; treba však poznamenať, že pri zvažovaní dejín laodicejského adventizmu boli ľahko dostupné dejiny poskytnuté tými, ktorí praktizujú historický revizionizmus. Sestra Whiteová si rozhodne neželala, aby sa v priebehu týchto dejín rozvíril predmet „the daily“, keď v skutočnosti išlo o nepatrnú menšinu mužov, o ktorých povedala, že sú vedení „anjelmi, ktorí boli vyhnaní z neba“, a ktorým bola poskytnutá verejná tribúna na presadzovanie ich bludných názorov. Naznačovať však, že sestra Whiteová niekedy zastávala názor, že je v poriadku ponechať si blud, je presným opakom toho, čomu verila.

„Bratia, ako vyslanec Kristov vás varujem, aby ste sa mali na pozore pred týmito vedľajšími otázkami, ktorých sklonom je odvádzať myseľ od pravdy. Blud nikdy nie je neškodný. Nikdy neposväcuje, ale vždy prináša zmätok a rozkol. Je vždy nebezpečný. Nepriateľ má veľkú moc nad myšliami, ktoré nie sú dôkladne upevnené modlitbou a zakotvené v biblickej pravde.“ Testimonies, zväzok 5, 292.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Nemáme času nazvyš. Pred nami sú ťažké časy. Svet je rozrušený duchom vojny. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých sa hovorí v proroctvách. Proroctvo v jedenástej kapitole Daniela už takmer dosiahlo svoje úplné naplnenie. Mnohé z dejín, ktoré sa odohrali pri napĺňaní tohto proroctva, sa zopakujú. V tridsiatom verši sa hovorí o moci, ktorá „sa zarmúti a vráti sa a bude sa hnevať na svätú zmluvu; tak urobí, ba sa vráti a dorozumie sa s tými, ktorí opúšťajú svätú zmluvu. A vojská budú stáť na jeho strane a poškvria svätýňu pevnosti a odstránia ustavičnú obeť a postavia ohavnosť spustošenia. A tých, čo páchajú bezbožnosť proti

zmluve, zvedie lichôtkami; ale ľud, ktorý pozná svojho Boha, bude silný a bude konať. A rozumní z ľudu budú vyučovať mnohých; predsa však budú padať mečom a plameňom, zajatím a lúpežou po mnohé dni. A keď budú padať, dostane sa im malej pomoci; ale mnohí sa k nim pripoja z lichotenia. A niektorí z rozumných padnú, aby boli skúšaní, prečistení a vybielení až do času konca, lebo to ešte potrvá do určeného času. A kráľ bude konať podľa svojej vôle; vyvýši sa a bude sa veličiť nad každého boha a bude hovoriť podivuhodné veci proti Bohu bohov a bude sa mu dariť, dokiaľ sa nenaplní hnev; lebo sa vykoná to, čo je určené. ‘ Daniel 11,30–36.

„Udejú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách. Vidíme dôkazy, že satan rýchlo získava vládu nad ľudskými myslami, ktoré nemajú pred sebou bázeň Božiu. Nech všetci čítajú a rozumejú proroctvám tejto knihy, lebo teraz vstupujeme do času súženia, o ktorom sa hovorilo:“

„A v tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo, odkedy jestvuje národ, až do toho času. Ale v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. A mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni k večnému životu a druhí na hanbu a večné pohrdanie. A múdri budú žiarť ako jas oblohy, a tí, ktorí vedú mnohých k spravodlivosti, ako hviezdy na veky vekov. Ale ty, ó Daniel, zavri tieto slová a zapečat’ knihu až do času konca; mnohí budú sem a ta pobeťovať a poznanie sa rozmnoží.“ Daniel 12:1–4. Manuscript Releases, číslo 13, 394.